

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי א' באדר ב תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - פ"ט

1. אלו אופנים הובאו בגמרא שאף שיצא קול אין חוששים?

- א. רבא: יצא על פנויה שם שמזנה לעכו"ם ועבד - אין אוסרין אותה לכהונה, אלא תולים שזה פריצות בעלמא. אמנם זה שנוי במחלוקת תנאים: אכלה או גרגרה או הניקה בשוק: לר"מ אסורה לכהונה, לר"ע רק משישאו ויתנו בה מוזרות בלבנה. אמר לו רבי יוחנן בן נורי: א"כ, לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה, כיון שאת כל אחת יוכלו לאסור, אלא לומדים 'דבר דבר' ממון, שצריך דבר ברור, היינו עדים.
- ב. יצא קול על בתולה שהיא בעולה, או על פנויה שהיא נשואה או ארוסה, או שנתקדשה היום או שנתקדשה בעיר אחרת, או שהיא ממזרת או שהיא שפחה, אין חוששים לזה.
- ג. יצא קול על אדם שהקדיש נכסיו או הפקירם אין חוששים לזה.

2. הטעם שבמשנתנו חוששים כשיצא קול שנתקדשה?

- א. עולא - לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהיו נרות דולקות ומטות מוצעות, ובני אדם נכנסין ויוצאין ואומרים פלונית נתקדשה היום. והוסיף ר' יוחנן: שאם הוציאו קול מסופק יש אמתלא, אבל אם הוציאו קול ברור שוב לא מהני אמתלא ולאפוקי מדרבה בר רב הונא, שאמתלא מבטלת קול אפילו אם יצאה לאחר עשרה ימים.
- ב. רב - כשהאנשים אומרים פלוני מהיכן שמע? מפלוני מפלוני והלכו להם למדינת הים. אבל אם בודקים ומגיעים לדבר ברור נחשב עדות גמורה. אם חזרו העדים ממדינת הים ואמרו לא היו דברים מעולם - בסורא נהגו לבטל את הקול, ובנהרדעא אין מבטלים.

3. אלו מעשים הובאו בגמרא בענין קול של קידושין?

- א. היתה אשה שיצא עליה קול שהתקדשה לאחד מבי רב, ואמר אביה לרב חמא שאותו אחד קידשה על תנאי שלא ילך לבי חוזאי ולבסוף הלך, ולא קיבל רב חמא את דבריו כיון שבשעה שיצא הקול לא היה עמו אמתלא.
- ב. היתה אשה שיצא עליה קול שנתקדשה בבשר התמר שנשאר על הגרעין לאחר האכילה, ופסק אביי שבזה לדברי הכל מבטלים את הקול, משום שיאמרו שבדקו חכמים ומצאו שלא היה שווה פרוטה באותו מקום שקידשה שם.
- ד. היתה אשה שיצא עליה קול שנתקדשה לחד מבני פלניא, ואמר רבא שבזה לכו"ע מבטלים קול, משום שיאמרו שנתברר לחכמים שקידשה קטן.
- ה. היתה אשה שיצא עליה קול שנתקדשה לקטן הנראה כגדול, ופסקו שיתבטל הקול משום שיאמרו שנתברר שהוא קטן, וניכר ממעשיו שלא הגיע לפלגות ראובן.

4. אלו מימרות הובאו בענין אמתלא?

- א. רבה בר רב הונא: אמתלא מבטלת קול אפילו אחר עשרה ימים.
- ב. רב זביד: אם יש מקום לומר אמתלא, אומרים, ואפילו לא יצאה. וממה ששינוי נתקדשה ע"פ עד אחד, ואח"כ בא בעלה - מותרת לחזור בלא גט משני, אין ראייה שכשיש מקום לומר אמתלא אומרים, כיון שיתכן שקידשה שני על תנאי שלא יחזור הבעל, ששם הטעם שחוזרת לבעלה בלא גט, הוא משום שהבעל חזר ואומרים שמעולם לא גירשה אלא חשבה שמת, ולא חלו קידושי שני, והטעם שבנישאת לשני צריכה גט ממנו ואסורה על הראשון, כיון שקנסוה חכמים על שלא ביררה היטב ונישאת באיסור.

5. אלו הוראות הביא רב אשי בענין קול?

- א. כל קלא דלא איתחזק בבי דינא לאו קלא הוא.
- ב. כל קלא דבתר נישואין לא חיישינן ליה, ולרב חביבא אפילו של לאחר אירוסין לא חוששים, וכך ההלכה.

6. שלחו ליה מבי רב לשמואל: ילמדנו רבינו, יצא עליה קול מראשון, ובא אחר וקדשה קידושי תורה, כיצד הדין? ענה להם: תצא, והעמידו הדבר על בוריו והודיעוני: ואין לפרש כוונתו שאם יתגלה שקידושי הראשון אינם טובים, נבטל את הקול, שהרי במקומו של שמואל לא מבטלים קול, אלא שם יתגלה שקידושי הראשון טובים לא תצטרך גט משני. וחלק על רב הונא שאמר: אשת איש שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר - מקודשת. וכדרב המנונא: האשה שאמרה לבעלה גירשתני - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה. והחולק סובר - שכוונת רב המנונא רק בפניו, אבל שלא בפניו מעיזה ומעיזה.

7. כיצד הדין אם לא נתברר אמיתת הקול?

- א. ר' הונא: מגרש ראשון ונושא שני, אבל לא הפוך שלא יבואו להתיר מחזיר גרושתו מן האירוסין.
- ב. רב שיננא בריה דרב אידי: אף מגרש שני ונושא ראשון, כיון שאנשים יאמרו עיינו רבנן בקידושין וגילו שהיו אלו טעות. אם יצא עליה קול מזה ומזה - רב פפא: אף בזו מגרש ראשון ונושא שני. אמימר: מותרת לשניהם, וכן ההלכה.